

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000⁽²⁾, την έννοια ότι «οι πτωχέυσεις, οι διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερεγγυών επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, οι δικαστικοί συμβιβασμοί, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες» που μνημονεύονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 καταλαμβάνουν επίσης διαδικασία κατά την οποία η αξίωση που περιλαμβάνεται στο αγωγικό δικόγραφο περιγράφεται ως απλή εμπορική απαίτηση, χωρίς να γίνεται αναφορά στην ήδη κηρυχθείσα πτώχευση του εναγομένου μέρους, όπου η νομική βάση της αξίωσης στηρίζεται κατ' ουσίαν στις ειδικές αποκλίνουσες διατάξεις του ολλανδικού πτωχευτικού δικαίου (άρθρο 25, παράγραφος 2, του Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [νόμου της 30ής Σεπτεμβρίου 1893 περί αφερεγγυότητας και αναστολής πληρωμών, στο εξής: NIG]) και όπου:

— πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον μια τέτοια αξίωση θεωρείται ως επαληθεύσιμη (άρθρο 26, σε συνδυασμό με το άρθρο 110 του NIG) ή μη επαληθεύσιμη απαίτηση (άρθρο 25, παράγραφος 2, του NIG),

— πρέπει να απαντηθεί βάσει των ειδικών διατάξεων του ολλανδικού πτωχευτικού δικαίου το ερώτημα κατά πόσον μπορεί να επιδιωχθεί ταυτόχρονα η ικανοποίηση αμφοτέρων των απαιτήσεων και κατά πόσον η μία δεν αποκλείει την άλλη, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων έννομων συνεπειών εκάστης εξ αυτών (συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να ζητηθεί η κατάπτωση της αναληφθείσας τραπεζικής εγγυήσεως μετά την επέλευση της πτώχευσης);

Καθώς και

2. Συνάδει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του NIG με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, στον βαθμό που η εν λόγω διάταξη επιτρέπει η ικανοποίηση απαιτήσεων αυτού του είδους (δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 2, του NIG) να αξιώνεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους αντί του πτωχευτικού δικαστηρίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου επήλθε η πτώχευση;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2000, L 160, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις
14 Ιουνίου 2022 — «Trade Express-L» OOD κατά Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia
«Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi»**

(Υπόθεση C-395/22)

(2022/C 359/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Trade Express-L» OOD

Καθού: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia «Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού της οδηγίας και του άρθρου 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειες, καθώς και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια

ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας μπορεί να επιβληθεί υποχρέωση δημιουργίας αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης σε πρόσωπα που έχουν πραγματοποιήσει ενδοκοινοτικές παραλαβές λιπαντικών ελαίων σύμφωνα με το σημείο 3.4.20, του παραρτήματος Α, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008 (και σε εισαγωγείς τέτοιων λιπαντικών ελαίων);

- 2) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας οι τύποι των προϊόντων, για τους οποίους επιβάλλεται η δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης, περιορίζονται μόνο σε ένα μέρος των τύπων των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α, κεφάλαιο 3.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008;
- 3) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας η πραγματοποίηση από ένα πρόσωπο ενδοκοινοτικών παραλαβών ή/και εισαγωγών ενός τύπου εκ των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α, κεφάλαιο 3.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008, συνεπάγεται την υποχρέωση του για δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης ενός άλλου, διαφορετικού, τύπου προϊόντος;
- 4) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας ένα πρόσωπο βαρύνεται με την υποχρέωση δημιουργίας και διατήρησης αποθεμάτων προϊόντος το οποίο δεν χρησιμοποιεί στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας και το οποίο δεν συνδέεται με την εν λόγω δραστηριότητα, ενώ, επιπλέον, αυτή η υποχρέωση επιφέρει σημαντική οικονομική επιβάρυνση (η οποία ουσιαστικά συνεπάγεται αδυναμία εκπλήρωσης της υποχρέωσης), δεδομένου ότι το πρόσωπο ούτε διαθέτει το προϊόν ούτε είναι εισαγωγέας ή/και εναποθηκευτής αυτού;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως σε ένα εκ των ερωτημάτων: Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο έχει πραγματοποιήσει ενδοκοινοτικές παραλαβές ή/και εισαγωγές συγκεκριμένου τύπου προϊόντος, μπορεί να υποχρεωθεί στη δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης μόνο του ίδιου τύπου προϊόντος ο οποίος απετέλεσε και αντικείμενο των ενδοκοινοτικών παραλαβών/εισαγωγών;

(¹) ΕΕ 2009, L 265, σ. 9.

(²) ΕΕ 2008, L 304, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Υπόθεση C-396/22)

(2022/C 359/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin